

[Aksel Larsen.]

men der er dog visse områder, hvor man ikke giver løfter: man lover aldrig højere skatter, og man lover aldrig højere militærudgifter, det er kun noget, man gennemfører, når valget er overstået.

Regeringspartiet har ikke lovet højere skatter under valgkampen, men nu er man i færd med at gennemføre dem. Vi har foreløbig fået en serie højere indirekte skatter, og hvis jeg har fået den opfattelse af forsvarsministerens tale i dag, at man også har gået svanger med planen om højere direkte skatter, så er det i hvert fald ikke min fejl. Forsvarsministeren sagde i sin tale, som han elskværdigt har tilstillet mig ordlyden af (sp. 326—327):

„Hvis det i forsvarsministeriet udarbejdede budget for det kommende finansår på ialt 1 270 mill. kr. skulle have været gennemført, vil det sige, at Danmark i det kommende finansår ville være nået op på en forsvarsudgift på ca. 570 mill. kr. højere end i det finansår, da venstres og de konservatives styre sidst havde ansvaret for et helt finansår. En så kraftig forøgelse af forsvarsudgifterne kan ikke foretages uden nye skatter til et beløb på flere hundrede millioner kroner.“

Det fremgik af forsvarsministerens tale, at dette budget for det kommende finansår på 1 270 mill. kr. var udarbejdet og godkendt af forsvarsministeriet, idet man på forskellige områder havde skåret ned på forsvarsstyrelsens ønsker, og at man senere har reduceret dette budget, da valutakrisens virkninger blev så mærkbare, at der måtte gøres noget, eller da den politiske nødvendighed tvang regeringen til at gå til yderligere militærnedskæringer.

Altså, på et tidspunkt, da denne nødvendighed for at spare på det militære område ikke forelå for regeringen, havde forsvarsministeriet et budget for det kommende finansår, som nødvendiggjorde nye skatter til et beløb af flere hundrede millioner kroner. Jeg kan naturligvis kun være glad for, at der ikke blev noget ud af det, men jeg kan ikke tro, at det skyldes venstres og konservatives påståede strejke, at man ikke har kunnet få sådanne nye skattelove gennemført. Dels har sådanne nye skatteforslag ikke været forelagt her, dels tog man reb i sejlene, hvad militærudgifterne angår, alle-

rede før man kom i den konfliktsituation overfor venstre og konservative, som man befinder sig i i dag.

Må jeg iøvrigt, medens jeg er ved forsvarsministeren, komme med et par bemærkninger. Jeg hæfter mig ved en udtalelse af ham om, at radarvarslingen ikke var tilstrækkelig, det var den, der svigtede, da flyvevåbnet ikke opdagede visse overflyvninger i sommer. Jeg kan ikke tro, at den forklaring er rigtig. Det er almindelig kendt, at de fremmede flyvemaskiner, som tydeligvis var af amerikansk oprindelse, lå og rodede oppe i luften en hel time over Kastrup lufthavn, oven i købet med lanternerne tændt; alle mennesker på Amager kunne høre og se dem, og så kommer man og siger, at det var radarvarslingen, der forhindrede flyvevåbnet i at opdage, at der var fremmede flyvere inde over landet. Jeg tror, der er andre årsager til, at man ikke har opdaget eller ikke har villet opdage dem. Jeg må iøvrigt lade det med radarvarslingen ligge, det er noget, jeg ikke har forstand på, og noget, jeg ikke vil blande mig i.

Jeg vil tale om noget andet, nemlig om dette med tjenestetiden. I sommer, da man begyndte at tale om nødvendigheden af nedsættelse af tjenestetiden — jeg tror, spørgsmålet blev rejst i socialdemokratiet første gang ved artikler i „Demokraten“ i Aarhus — meddelte regeringen og regeringspressen, at i virkeligheden skulle tjenestetiden i Danmark være 20 måneder, nemlig 18 + 2 måneder, men nu ville man undlade efterindkaldelser, og derved kom man til en reel nedsættelse af tjenestetiden med 2 måneder. Man henviste til det, som forsvarsministeren også har henvist til her, at det var stillet NATO i udsigt, at Danmark nu ville gå over til at foretage efterindkaldelser. Nu imponerede regnestykket jo ikke ret mange, når man sagde 18 + 2 er 20, og 20 ÷ 2 er 18, og så er der skåret ned; men det kunne jo godt være rigtigt. Hvis det lå således, at regeringen indtil juli havde følt sig bundet af den tidligere regerings løfter om eller stillen i udsigt, at man ville foretage efterindkaldelser, og så havde besluttet sig til ikke at gøre det, så var det jo rigtigt. Efter forsvarsministerens tale her i dag er jeg imidlertid blevet klar over, at allerede i december i fjor, altså før regerin-